

การดูแลรักษา

1. พักผ่อนมากๆ ดื่มน้ำอุ่น รักษาร่างกายให้อบอุ่น

2. ทานยาแก้ปวดลดไข้ พาราเซตามอล ในเด็กห้ามใช้ แอสไพริน

3. ยาต้านไวรัส Oseltamivir ภายใน 48 ชั่วโมง หลังแสดงอาการ จึงจะได้ผลดีในการรักษา

คำแนะนำในการป้องกันไข้หวัดนก

1. หลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสัตว์ปีก โดยเฉพาะสัตว์ป่วย

2. หากต้องสัมผัสกับสัตว์ปีกในระยะเวลาที่มีการระบาดในพื้นที่ ควรสวมหน้ากากอนามัยและสวมถุงมือ

3. หากเลี้ยงสัตว์ปีก ควรจำกัดบริเวณและป้องกันสัตว์เลี้ยงจากนกป่า หนู แมลง ที่อาจเป็นพาหะ

4. บริโภคเนื้อไก่และไข่ที่ปรุงสุก อย่างทั่วถึง

5. ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง

6. รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะผักและผลไม้

7. หมั่นล้างมือให้สะอาดหลังการสัมผัสสัตว์ปีก และล้างคัตหลังของสัตว์ปีกด้วยสบู่และน้ำ

8. เมื่อพบซากไก่หรือซากสัตว์ปีกที่ตกลงมาตาย ควรสวมถุงมือ นำซากไปเผา หรือนำไปฝัง

9. หากมีอาการเป็นไข้ ไอ เป็นหวัด โดยเฉพาะผู้มีอาชีพเลี้ยง ฆ่า และขายสัตว์ปีก ให้รีบมาพบแพทย์และบอกประวัติพร้อมอาการเพื่อจะได้รับการรักษาที่ถูกต้อง

บริโภคเนื้อไก่ ไข่ สุก ปลอดภัย ไข้หวัดนก

บริโภคเนื้อสัตว์ปีก ไข่ ที่ปรุงสุก ไม่ก่อให้เกิดโรค

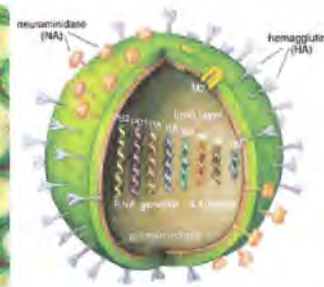
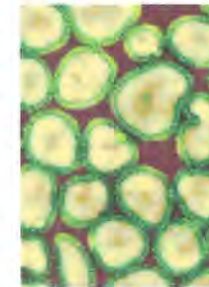
ไข้หวัดนกไม่ติดง่ายอย่างที่คิด

ออกกำลังกาย อยู่เป็นนิจ จะพิชิตไข้หวัดนก

ไข้หวัดนก (Bird Flu)

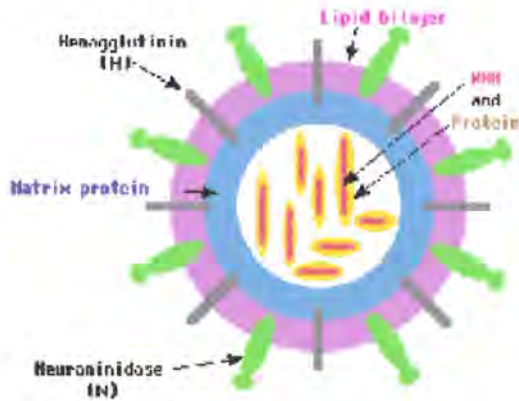

ไข้หวัดนก (Bird Flu)

เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัส (Avian Influenza type A) ในตระกูล Orthomyxoviridae ซึ่งเป็น RNA ไวรัส ชนิดมีเปลือกหุ้ม โดยมี แอนติเจน สำคัญที่ผิวอยู่ 2 ตัว คือ

1.ฮีแมกกลูตินิน (hemagglutinin,H) ทำหน้าที่จับกับผิวเซลล์ของเยื่อเมือกที่ปกคลุมทางเดินหายใจของคนและสัตว์

2.นิวรามินิเดส (neuraminidase,N) เป็นเอนไซม์ที่ทำหน้าที่ย่อย โกลโคโปรตีน ของเยื่อเมือกที่ปกคลุมทางเดินหายใจ เพื่อให้เชื้อไวรัสสามารถเข้าสู่เซลล์เยื่อบุทางเดินหายใจ

ไวรัสไข้หวัดใหญ่ สามารถเปลี่ยนแปลงแอนติเจนได้ง่าย ทำให้เกิดไวรัสสายพันธุ์ใหม่ๆ ขึ้นมา แอนติเจนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อาจจะเปลี่ยนที่ H หรือ N ก็ได้ ซึ่งเป็นสาเหตุ ทำให้เกิดการระบาดขึ้นในคนหรือสัตว์ ซึ่ง ไม่มีภูมิคุ้มกัน ต่อเชื้อไวรัสชนิดใหม่

ความคงทนของเชื้อไวรัส

เชื้อ นี้ สามารถอยู่ในสิ่งแวดล้อมได้นาน ในน้ำที่อุณหภูมิ 22 องศาเซลเซียส สามารถอยู่ได้นาน 4 วัน และที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส เชื้อ สามารถอยู่ได้ นาน 30 วัน ที่อากาศร้อนและแห้ง เชื้อ จะ ถูกทำลายได้ง่าย

วิธีการทำลายเชื้อ

- ความร้อนที่อุณหภูมิ 70 - 80 องศาเซลเซียส โดยปรุงให้สุกอย่างทั่วถึง
- สภาวะที่เป็นกรด
- สารฆ่าเชื้อต่างๆ เช่น ฟอรัมาลดีไฮด์ คลอรีน ฟีนอล คลอโรกซ์ เป็นต้น

การติดต่อ :

จากการสัมผัสเชื้อโดยตรงกับสิ่งคัดหลั่ง ได้แก่ น้ำมูก น้ำลาย เสมหะ มูลสัตว์ ที่ป่วยเป็นโรค ผ่านทางเยื่อต่างๆ เช่น เยื่อตา เยื่อทางเดินหายใจ ปาก และบาดแผล เป็นต้น

การแพร่กระจายของโรค : มีสาเหตุจาก

- * สัตว์ปีกที่เป็นโรคหรือเป็นพาหะนำโรค
- * เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆที่ปนเปื้อนเชื้อ เช่น กรง ถาดใส่ไข่ เสื้อผ้า รองเท้า เป็นต้น
- * อาหารที่มีการปนเปื้อน
- * รถที่วิ่งเข้า-ออกระหว่างฟาร์มต่างๆ

การติดต่อจากสัตว์ปีกมาสู่มนุษย์เป็นไปได้ยาก ยกเว้นเด็ก คนชรา พบว่า การเกิดโรคเป็นการติดต่อโดยตรงจากการสัมผัสกับสัตว์ป่วย และได้รับเชื้อในปริมาณสูง เช่น คนเลี้ยงคนชำแหละ และเด็กที่อ้อมและคลุกคลี กับสัตว์ป่วย ไม่เคยพบว่ามี การติดต่อสู่ คนโดยการบริโภค เนื้อไก่และไข่

อาการของโรค

ในสัตว์ : ระยะฟักตัว 1 - 3 วัน สัตว์ที่เป็นโรค จะมีอาการซึม ซุบซอม ไม่กินอาหาร ขนยุ่ง ไชลด ไอ จาม หายใจลำบาก น้ำตาไหล หน้า หงอนเหนียงบวมและมีสีคล้ำ ตาปิด หนังตาบวม ท้องเสีย อาจพบอาการทางประสาท เช่น ชัก ในรายรุนแรง จะตายเฉียบพลัน

ในคน : ระยะฟักตัว 1 - 3 วัน ผู้ป่วยจะมีไข้หนาวสั่น ปวดเมื่อยตามเนื้อตัว อ่อนเพลีย น้ำมูก น้ำตาไหล มีเสมหะ ปวดศีรษะ ในรายรุนแรง จะมีอาการหอบ เนื่องจากปอดบวม และเสียชีวิต

ในรายที่เป็นไข้หวัดธรรมดาผู้ป่วยจะแสดงอาการเป็นหวัด คัดจมูก น้ำมูกไหล มีไข้ ไอ จาม ปวดศีรษะ และจะหายภายใน 3 วัน